

Δευτέρα δ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἄμην.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅτιθεις νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
Ὅποιων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἄναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅἐξαποστέλλων πηγάς ἐν φάραγγιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωῖσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σοι τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
 καὶ πάλιν
 Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
 Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
 Ο. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
 Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH} ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^γ Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^γ Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν ^γ

^{NH} ΠΑ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ^π ρ

ἕτερα

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ^γ

^{NH}
C ο ι Κυ ρ ι ε ^γ

‘Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

^{NH}
α μ η ν ^γ

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

Κεκραγάρια

ἦχος β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου **Κύριε**. **Κύριε**, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄¹⁴⁰

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

‘**Οτι** ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐβράβη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

‘**Οτι** πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελοῦ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδοῦ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Χρήστου Γσακίρογλου

Καταυκτικά

ἤχος β'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἡμαρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι ὡσπερ ἐκείνω, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρισμούς, Τελώνη μιμούμενος, καὶ πόρνην δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον Υἱόν διὸ καὶ προσπίπτω σοι ἐλεῆμον, πρὶν με καταδικάσης, φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Γενθητήτω τὰ ὤτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θρασύβουλου Στανίτσα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια Τριψδίου

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω

ἤχος πλ.δ'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, τοῦτον κατανύζει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστεύεις καὶ δεήσεις, καὶ ἐγκρατεῖα, καὶ εὐποιεῖα, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κατὰ τὸ πλήθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν Πανοικτίρμον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀξίωσον, ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ, καὶ βλέπειν καὶ προσπτύσσεσθαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐγκρατείας, Ἐβδομάδι ὡς φιλόφρωνος.

Μέγιστον θαῦμα

ἤχος γ'

Ἄπο φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπο φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μέγιστον θαῦμα! τὸ Ξύλον ὁρᾶται, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη, προσκυνεῖ ὁ Κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει. Ὡ τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμονας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον Ξύλον, τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξάζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζῶν τὴν ἀτελεύτητον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προσόμοια Μηναίου (5 Ἀπριλίου)

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

ἤχος δ'

**Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.**

**Ὁφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλευρὰς ξεόμενοι, καὶ
κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὀστά συντριβόμενοι, καὶ ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλῆν, τοῦ
δόλιου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε
ἀλόγως, μεγαλομαρτυρὲς ἔνδοξοι.**

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

**Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἔνδοξον, τὸν σεπτὸν Διόδωρον καὶ Οὐτίκωρα,
Οὐτίκωρῖνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα, τὸν ἐπτάρθμον χορόν, τὸ πανάγιον
ἄθροισμα, τὴν δλόκληρον, ἐκκλησίαν, τὸν δῆμον τὸν ἀπάσας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει
ἀνδρείας συγκόψαντα.**

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

**Οἱ τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι φυγαδεύοντες, πάθη
ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δόλιον
κτείναντες, οἱ πανεῦδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὰ ἄνω κατοικοῦντες ἐπαξίως,
μεγαλυνέσθωσαν μάρτυρες.**

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

**Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμφυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμον, τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτόν, τὴν μετάρσιον
κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότητος χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου,
περιφανῶς μακαρίσωμεν.**

Εἰσοδος - Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὁρθοί!

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος  Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδεικτον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ουου Χρι ι ι ι στε ελ θο

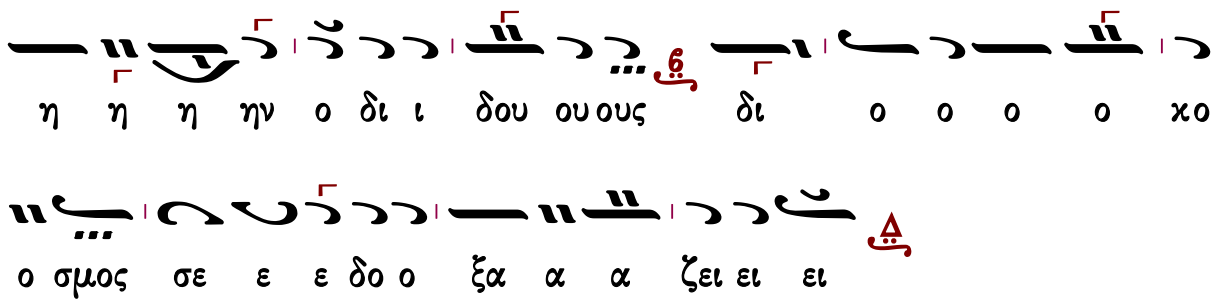
ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευμα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η



Προκείμενον

ἦχος πλ.δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ✠

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερούγων σου. ✠

[Πανδέκτη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστωῆτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἔλεησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλεησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλεησον.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον

Ἰδιόμελον

ἦχος πλ.δ'

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγώ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων, ἀλλ' ὡς ὁ Τελώνης στενάξας κραυγάζω σοι· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ῥύσαι με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. ✚

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος πλ.δ'

Μαρτυρικὸν

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις. Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυθθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἀπολυτικίων

ἤχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί και εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρῶσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι ἀπόστολοι, και ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων και θλίψεων ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἰπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κύριε, ἐλέησον. μ'

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ Ἔθνη πράϊνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας και ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· και ἡμᾶς ἐν μετανοία και ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς και φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴ ὀσίου Εὐφραΐμ.

Κύριε και Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας και ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς και ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Naί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, και μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, και ἐλέησόν με. (ιβ')

Naί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, και μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὕμνος ἀπολύσεως

“Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

ἤχος β’

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

[Πανδέκτη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[ἀργὸ](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομο](#)

Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἦχος Πά

Κυριε εε κε κραξα προς σε εισ α ακουσον μου

εισ ακουσον μου Κυριε Κυριε εε κε κραξα προς

σε εισ ακουσον μου προσχες τη φωνη της δε η σε

ως μου εν τω κε κραγει ναι με προς σε εισ ακουσον

μου Κυριε

Κατευθυνθητω η προσευχη μου ως θυμιαμα

ενωπιον σου εε παρσις των χειρων μου θυσι

ια εσπερινη εισ ακουσον μου Κυριε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Στιχολογία

Ἦχος Πά

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου π

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο ο

νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι αις π

Σ υν αν θρω ποις εργα ζο με νοις την α α νο μι αν π

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλε κτων αυ των π

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε

φα λην μου π

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των ^π κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι κρι ται αυ των ^π

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^π δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην ^π

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη αντα νε λης την ψυ χην μου ^π

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη η σαν

το μοι ^π και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε ε η σιν μου την

θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε γνωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^π

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε ε στιν ο εκ ζητωων την ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ι ε ει πα συ ει ει ^π

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των ^π

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα ^π

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κων των με

ο ο τι ε κρα ται ω θησα αν υ περ ε με π

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τη ην ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι σου π

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι π

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εις α α κου σον της φω νης μου π

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ως μου π

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βϛ

Αναστασιμάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.97*

Ε ξα γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι

σου

Η μαρ τον εις σε Σω τηρ ω ως ο α σω τος υι ος

δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα και ε λε η

σον με ο Θε ος

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

Κ ρα ζω σοι Χρι στε Σω τηρ του ου τε λω νου την φω νην

ι λα σθη τι μοι ω ωσ περ ε κει νω και ε λε η

σον με ο Θε ος

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε **ε** εισ α ακου σον της φω νη ης μου

Τ ων πε πρα γμε νων μοι δει νων εν νο ων τα α το

πα ε πι τους σους κα τα φευ γω οι κτιρ μους τε λω ω

νην μι μου με νος και πορ νην δα κρυ σα σαν και τον

α σω τον Υι ον δι ο και προσ πι πτω σοι ε λε

η μων πρι ιν με κα τα δι κα σης φει ει σαι μου ο

Θε ος και ε λε η σον με

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ως μου

Τ ας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο

εκ Παρ θε νου τε χθεις και την καρ δι αν μου κα

θα ρι σον να ον αυ την ποι ων του α γι ου ου σου

Πνευ μα τος μη η με ε ξου δε νω σης α πο του

σου προ σω που ο α με τρη τον ε ε χων το με ε

γα σου ου ε λε ος

Ξα γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι

σου

μαρ τον εις σε Σω τη ηρ ως ο α σω τος Υ

ος δε ε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα

και ε λε η σον με ο Θε ος

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

ρα ζω σοι Χρι στε Σω τη ηρ του τε λω νου την φω

με

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη ηντης δε η σε ως μου

Τ ας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε

ο εκ Παρ θε ε νου τε χθεις και την καρ δι αν

μου ου κα θα ρισον να ον αυτην ποι ω ν του Α

γι ι ου σου Πνευ ματος μη η με ε ξου δε νω σης α

πο του σου προ σω που ο α με τρη τον ε ε

χων το με γα ε λε ος

Ξα γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι

σου

Η μαρ τον εις σε Σωτηρ ως ο α σωτος Υι ος δε

ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα και ε λε η σον

με ο Θε ος

ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

Κ ρα ζω σοι Χρι στε Σω τηρ του τε λω νου την φω νην

ι λα σθη τι μοι ωσ περ ε χει νω και ε λε η

σον με ο Θε ος

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εις α ακου σον της φω νη ης μου

Τ ων πε πρα γμε νων μοι δει νων εν νο ων τα α το πα ε

πι τους σου ους κα τα φευ γω οι κτιρ μουσ τε λω ω

νην μι μου με νοσ και πο ορνην δα κρυ σα σαν και τον α

σω τον Υι ον δι ο και προσ πι πτω σοι ε λε η μον

πρι ν με κα τα δι κα σης φει σαι μου ο Θε ος και ε

λε η σο ον με

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ως μου

Τ ας α νο μι ας μου πα α ρι δε κυ ρι ε ο

εκ Παρ θε νου τε χθεις και την καρ δι ανμου κα θα

ρι σον να ον αυτην ποι ων του α γι ου σου Πνευ ματος

μη η με εξ ου δε νω σης α πο του σου προ σω που

ο α με τρη τον ε ε χων το ο ε λε ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Προσόμοια Τριωδίου

Λουκάς Λουκά

Προσόμοια Τριωδίου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.413*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Κυ ρι ι ε ο ε πι Σταυ ρου ου ε κου σι ως

υ φα πλω σας τας πα λα μας σου του τον κα τα νυ ξει

καρ δι ι ας προσ κυ νειν η μα ας α ξι ω σον

λε λα μπ ρυ σμε νους κα λως νη στει αις και δε η σε

σι και εγ κρα τει α και ευ ποι ι ι ι α ως α

γα θο ος και φι λα ανθρω ω πος

Ενε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λογον σου ηλπιση ψυχη μου επι

τον Κυριον

Κυριε των αμαρτιων μου τα πληηη

θηκα τα πληθος εξαλειψωντων σων οικτιρων παν

οικτιρων και τον Σταυρον σου ουαξιωσον

ενκαθαρατη ψυχη και βλεπειν και προσπτυσσε

σθαιεντη παρουσητης εγκρατειαςε

βδομα διως φιλα ανθρωπος

Ἦχος ἰη Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.413*

αποφυλακης πρωιας με χρι νυκτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^Γχ^q ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι το ον Κυ ρι ι ο ον ^πq

M ε γι στον θα αυ μα το ξυ υ λον ο ρα ται ^χq

εν ω Χρι στος σα ρκι ι ε σταυ ρω θη ^πq προσ κυ νει ει ο

κο ο ο σμος ^πq και φω τι ζο ο με νος α να κρα α ζει ^πq

ω του Σταυ ρου ου τη δυ να μει ^χq και θε ω ρου με νος

δαι αι μονας και αι ει και εκ τυ που με νος του τους φλε

γω ων δει κνυ υ ται ^πq μα κα ρι ζω σε το α α χραν τον

ξυ λον ^χq τι μω και προσ κυ νω εν φο βω ^γ και Θε ον

δο ξα α ζω τον δι α σου μοι χα ρι ζο με νον ζω

ην την α τε λε ευ τη η τον η

Προκείμενον

Πανδέκτη

Πέτρου Λαμπαδαρίου
τοῦ Πελοποννησίου

Ἦχος λ π δὶ Νη χ

Πανδέκτη, Ἑσπερινός
1850 σ.218*

ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας κλη
 ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι α α
 α αν τοι οισ φο ο ο ο βου ου ου τοις φο βου
 με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ το
 ο ο νομα α σου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ↗

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου. ↗

ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας κλη

ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι α α

α αν ^β _λ ται οισ φο ο ο ο βου ου ου ταις φο βου

με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ ^β _λ το

ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α α α

α α α σου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^ν _λ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δεήσεις Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ρι Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.269*

^{ΜΕΛ} ^{ΝΗ} ε ε ε ε ε ε ε ε δω ω ω ω ω ε ε

^{ΠΑ} ^{ΝΗ} δω ω κας ^ν _λ κλη ρο ο ο ο κλη ρο ο ο ο νο

ΠΑ
α αν ς λ τοι οι οι ος φο ο ο ο ο ο ο βου ου

ΝΗ
ου ου ου ου τοις φο ο ο ο βου με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι ος ς λ το

ΠΑ
ο ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

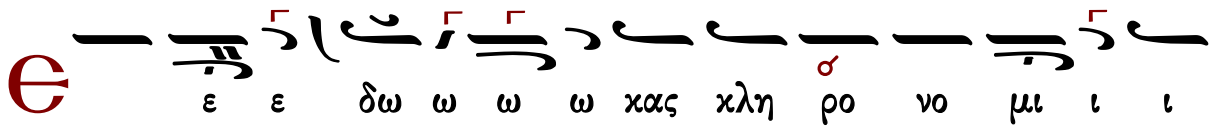
ο μα α α α α α α σου ου ου Κυ υ υ

ΝΗ ΜΕΛ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε

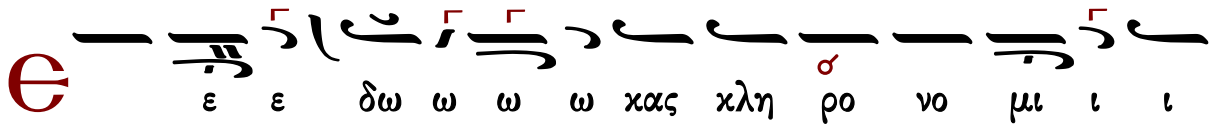
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ς λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη


 ε ε δω ω ω ω κας κλη ρο νο μι ι ι
 ι ι ι αν το ο ο νο ο μα α σου Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε ε

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ✠
 ∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. ☩


 ε ε δω ω ω ω κας κλη ρο νο μι ι ι
 ι ι ι αν το ο ο νο ο μα α σου Κυ υ ρι ι ε ε ε
 ε ε ε ε

Εἰς τὸν στίχον

Ἰδιόμελον

ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μου π ρα α α ξε ε ε

ε ε ε με ε ε ων α αλλ ω ω ως ο ο ο ο

ο τε ε λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

νης στε ε να α α α α α α α ξα ας κρα αυ

γα α α α α α α α α α α α α α α

ζω ω κραυ γα α ζω σοι οι οι οι οι οι οι ο Θε ος ι

λα α α α α α α σθη η τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μοι τω ω ω ω ω ω α α α α μα α α α α

αρ τω ω ω ω ω ω τω ω α α μα α αρ τω ω ω

ω ω ω λω και φα ρι ι σα ι ι κης υ πο

κ ρ ι ι ι ι σε ε ε ω ως ρ υ υ υ υ υ υ

υ σ αι αι αι αι ρ υ υ σ αι αι αι με ε ως μο νος

ε ε ε ε ευ σ π λ α α α α γ χ νος

[τὸ ἴδιο μετὰ στίχου](#)

[Μαρτυρικὸν](#)

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τρώδιον 1899 σ.361*

α τε νι σ αι το ο ο ο ο μα εις ου ρα α

νον ου το ο λ μ ω ο τα α α α λα α ας ε ε γ ω

εκ των πο νη ρ ω ω ν μου π ρ α α α α ξ ε ε ε ε

ων α λ λ ως ο Τ ε λ ω ω ν ης σ τε ε να α α ξ ας

κ ρ αυ γ α α α α ζ ω ω ω ω σοι ο Θε ος ι

ο ο ο τα α α α α α α α α α α α α

α α λα α τα λα α ας ε ε γω εκ των

πο νη ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω μου πρα α α α ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ων α αλ ω ω ω ω ως ο ο ο

ο ο τε ε ε ε λω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω νης στε ε να α α

α α α α α α α α στε να α α α α α α α α

ξας κρα αυ γα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ζω ω κραυ γα α α ζω

σοι οι οι οι οι οι οι οι ο Θε ο ος ι
MEΛ ΓΑ NH

λα α α α α α α σθη η η η τι ι ι
ΠΑ NH

ι ι ι ι ι ι μοι τω ω ω ω ω ω α
ΔΙ

α α α μα α α α αρ τω ω ω ω
NH

ω ω ω ω ω ω ω τω ω α α α α μα α α
NH

α α α α αρ τω ω ω α μα α αρ τω ω
ΔΙ

λω και φα ρι ι σα ι ι κη ης υ πο ο
NH

ο χρι ι ι ι ι ι ι ι σε ε ε ω ω ω
BΣ MEΛ

ω ως ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ σαι αι αι ρυ
ΔΙ 6 λ

υ σαι αι αι με ε ως μο ο ο νος ε ε
ΠΑ NH

ευ σπλα α α αγ χνος

τὸ ἴδιο μετὰ στίχου

Μαρτυρικὸν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

σύντομον

Ἦχος λ π δὲ Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον
τόμος Β' 2003 σ.416*

α τε νι σαι αι το ο ο ο ο ομ μα α εις

ου ρα α α νο ον ου τολ μω ο τα α α λας ε ε

γω εκ τω ων πο νη ρω ων μου ου πρα α α α α

ξε ε ε ε ε ε ων αλλ ως ο τε λω ω ω

ω ω νης στε να α α ξα ας κραυ γα α α ζω ω ω

ω σοι οι ο Θε ος ι λα α α α σθη τι ι ι

μοι οι τω α μαρ τω ω ω λω ω και φα ρι

σα ι κης υ υ πο ο ο χρι ι ι ι ι σε ε ε ω
ως ρυ υ υ υ υ σαι αι με ως μο ο νο ος
ε ε ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

[τὸ ἴδιο μετὰ σίχου](#)

[Μαρτυρικὸν](#)

Μαρτυρικὸν - Θεοτοκίον

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη̣

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικὸν Τριώδιον Β'
1969 σ 281*

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε
η σον η μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη
μεν εξ ου δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη
σθη η ψυ χη η μων το ο νει δος τοις ευ θυ
νου σι και η εξ ου δε νω σις τοις υ πε ρη φα

με νη Μη η τε ερ α νυμ φευ τε και η μεις δο ξο

λο γου ου μεν την α νε ξι χνι α στον σου

γεν νησιν Θε ο το κε πρε σβε ευ ε σω θη ναι

τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Nyn ἀπολύεις](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.228*

ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

η σον η μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη

μεν εξ ου δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη

σθη η ψυ χη η μων το ο νει δος τοις ευ θυ

ου σι και η εξ ου δε νω σις τοις υ πε ρη φα

νοις

Μαρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και

πα σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβε ευ

σα α τε ρυ σθη ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ

χας η μων δε ο ο με ε θα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Τα ου ρα νι α υ μνι σε κε χα ρι τω με νη Μη
 τηρ α νυμφευ τε και η μεις δο ξο ο λο γου ου ου μεν την
 α νε ξι χνι α στο ον σου γεν νη σιν Θε ο το
 κε πρε ε σβε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω
 ων

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Nyn apolyueis

Λουκάς Λουκά

Ἀντί Ἀπολυτικίων

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ρ

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.310*

ΜΕΛ ΚΕ
 Θε ο το κε Παρ θε ε νε χαι ρε κε χα ρι
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ
 τω με νη Μα ρι ι α ο Κυ υ υ ρι ος
 ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
 με τα σου ευ λο γη με ε νη συ εν γυ ναι

MEΛ MEΛ ΔΙ
ξί και ευ λο γη με νος ο καρ πο ος της κοι

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
λι ας σου ο τι Σω τη ρα ε ε τε κες των ψυ χω

ΔΙΚΕ
ων η η μων

MEΛ ΚΕ
Βα πτι στα του Χρι στου παν των η μω ων μνη σθη τι

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων

MEΛ
σοι γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ειν υ περ η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ
κε τευ σα τε υ περ η μων Α γι οι Α

πο στο λοι και Α α γι οι πα αν τες ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{γ' η} ι να

ρυ σθω μεν κιν δυ υ νων και θλι ψε ων ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{χ η} υ μας

γαρ θερ μους προ στα α τας προς τον Σω τη η ρα ^{ΜΕΛ}

κε κτη η με ε θα ^{ΚΕ} ^{ΔΙΚΕ} ^{χ η}

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^{χ η}

Υπο την σην ευ σπλαγ χνι αν κα τα φε ευ γο ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ}

μεν Θε ο το ο ο ο κε ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ} ^{χ η} τας η μων ι

κε σι ας μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα α α α ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ}

σει ^{ΚΕ} ^{χ η} αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η μας ^{γ' η}

μο ο νη α γνη μο ο νη ευ λο γη με ε ε

νη η η η η η η η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Κύριε ἐλέησον μ'

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣ ϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.62*

Θ ε ο το ο κε Παρ θε νε χαι ρε κε χα ρι τω

με νη Μα ρι ι α ο Κυ υ ρι ος με τα σου ευ

λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι και ευ λο γη με

νος ο καρ πο ο ος της κοι λι ας σου ο τι σω τη ρα

ε τε εκεσ των ψυ χω ων η η μων

Β α πτι στα α του Χρι στου παν των η μω ων μνη σθη

τι ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων σοι γαρ

ε δο θηχα α ρις πρε σβει ευειν υ περ η μων ^xq

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^xq

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{γ'}η α γι οι α πο στο

λοι και α γι οι πα αν τες ^{γ'}η ι να ρυ σθω μεν κιν

δου υ νων και θλι ψεων ^xq υ μας γαρ θερ μους προ στα

α τας προς τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^xq

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^xq

Υ πο την σην ευ σπλαγ χνι ανκατα φε ευγο μεν Θε

ο το ο κε τας η μων ι κε σιας μη παρι
 δης εν πε ρι στα ασει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι
 η μας μονη α γνη μονη ευ λογη με ε νη η
 η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Κύριε ἐλέησον μ'

Λουκάς Λουκά

Ὕμνος ἀπολύσεως

Πανδέκτη

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Ἑσπερινός
1850 σ.382*

Πα α α α αν τω ωων προ οσ τα α τευ εις α α
 α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε εν
 πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α σου χει ει ρι
 ι α α α α λλην γα αρουουκ ε χο ο μεν α μαρ

τῶ ω λοι οἰ οἰ προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ

υ υ υ νοι οἰς και αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι

ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει αν οι

οι οι κα α τα α κα α μ π τ ω με ε νοι υ πο π τ αι αι σ μα

α α τ ω ω ν πο ο ο λ λ ω ν Μη τη η η η η η η ρ

του ου ου Θε ου ου ου του ου υ υ ψι ι ι σ του

ο ο ο θεν σοι προσ πι π τ ο μεν ρυ υ υ υ σ αι

αι πα α α σ ης πε ρι στα α α σε ω ως του ου ου ους δου

ου λου ου ους σου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Δι̇

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικὸν Τριῶδιον 1969 σ.312*

ΜΕΛ ΔΙ
 υε Πα α α α αν τω ω ω ω ων προ ο στα α α
 ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
 τευ ευ ει ει ει εις α α α γα α α θη η των
 ΔΙ
 κα τα φευ γο ο ον των εν πι ι ι ι ι
 ΜΕΛ ΚΕ
 ι ι στει τη κρα ται α α α α α α σου
 ΝΗ ΔΙ
 χει ει ρι ι α α α αλ λην γα α αρ ου ου
 ου ου ουκ ε ε χο ο με ε ε εν α μα α αρ
 ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
 τω ω λοι οι οι οι οι οι προ ος Θε ε ο ον
 εν κι ιν δυ υ υ υ νοις και αι αι θλι ι ψε ε ε

MEΛ ΔΙ
σι ι ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει

MEΛ ΔΙ
ει ει ει ει αν οι κα τα α κα α αμ πτω ω

MEΛ ΔΙ
με ε ε νοι οι οι οι υ πο ο ο πται σμα α α

MEΛ ΔΙ
α α α α τω ων πο ολ λω ων Μη η η η

MEΛ ΔΙ
τε ε ε ερ του ου Θε ου ου ου του ου υ υ

ψι ι ι ι ι ι ι στου ο ο ο ο θεν

NH
σοι οι προ ο σπι ι πτο ο με εν ρυ υ υ σαι

ΔΙ
αι πα α α σης πε ρι στα α α α α σε ω ως

MEΛ
του ου ους δου ου ου ους σου ου ου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄργον

Ἦχος Διὰ χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.96*

Π α α α α αν τω ωων προ ο στα α τευ εις α α

α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε

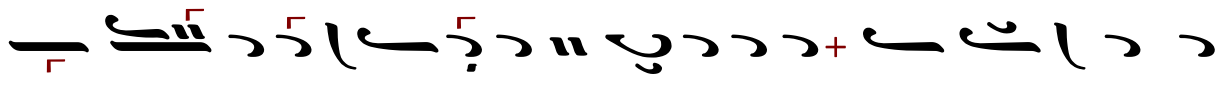
εν πι ι ι στει τη κρα ται αι α α α σου χει ει ρι

ι α α α αλλην γα αρουουκ ε χο ο μεν α μαρ


τω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ

υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι

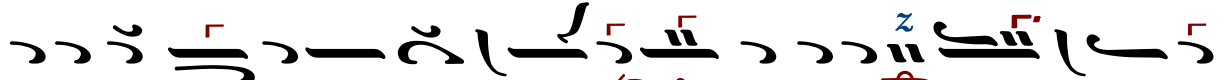
ι ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει αν οι



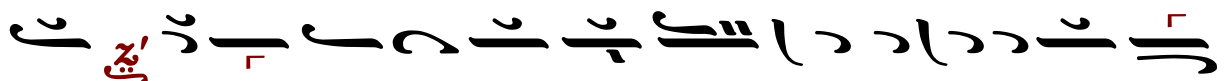
 οι οι κα α τα α κα αμ πτο με ε νοι υ πο πται αι



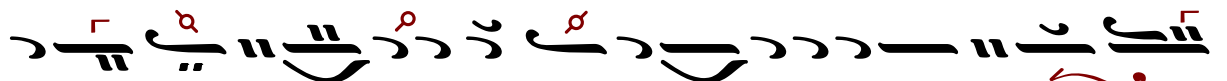
 σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε ε ε



 ε ερ του ου ου ου Θε ου ου ου του ου υ υ ψι ι ι



 στου ο ο ο θεν σοι προσ πι πτο ο με εν ρυ υ



 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως του ου



 ου ους δου ου λου ου ους σου ου ου ου

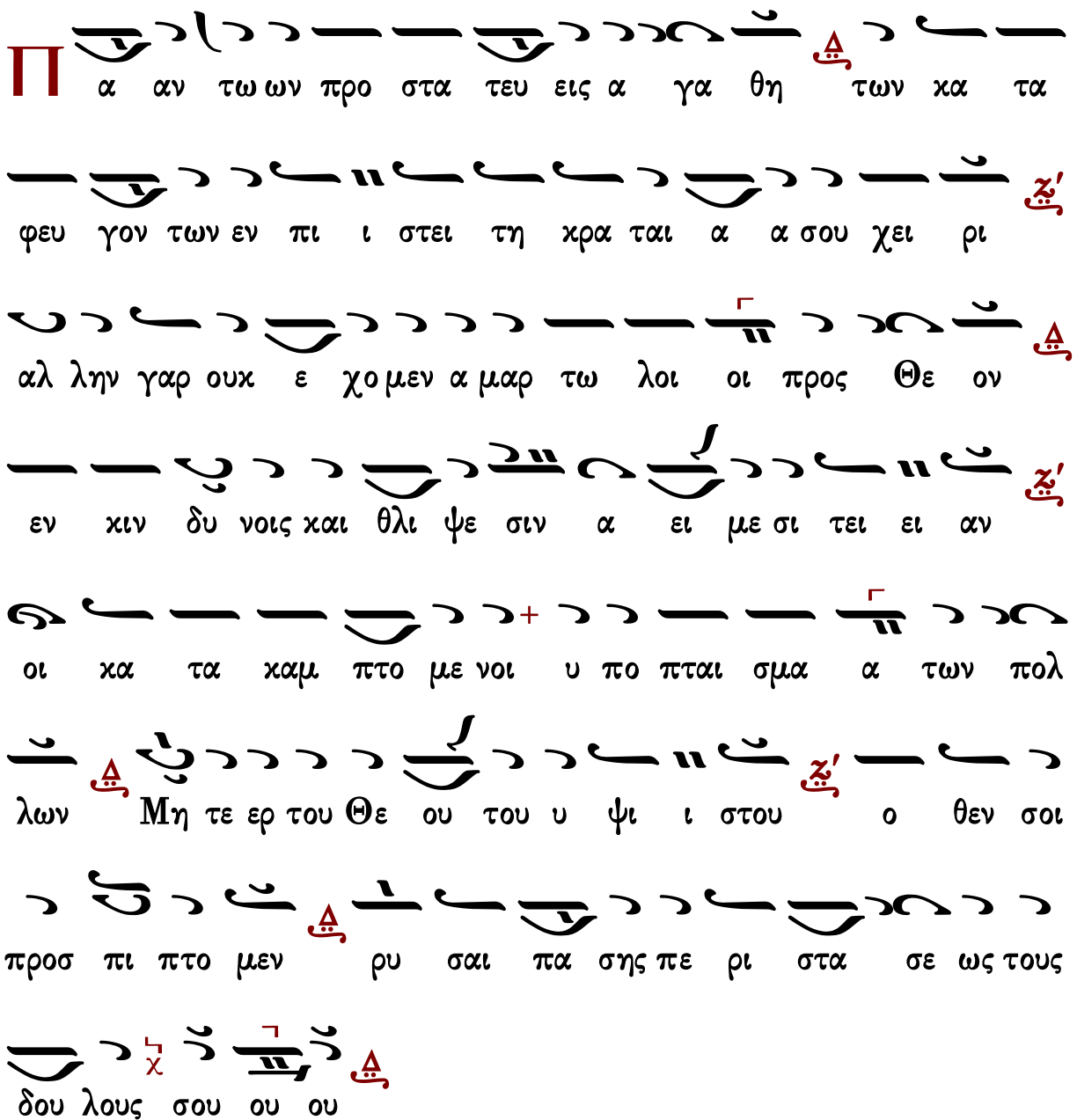
Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

σύγτομον

Ἦχος Δι' χ̣


 Π α αν τωων προ στα τευ εις α γα θη των κα τα
 φευ γον των εν πι ι σται τη κρα ται α α σου χει ρι
 αλ λην γαρ ουκ ε χομεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον
 εν κιν δυ νοις και θλι ψε σιν α ει με σι τει ει αν
 οι κα τα καμ πτο με νοι υ πο πται σμα α των πολ
 λων Μη τε ερ του Θε ου του υ ψι ι στου ο θεν σοι
 προσ πι πτο μεν ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως τους
 δου λους σου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος